ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Συνέντευξη του προέδρου των εργαζομένων του Νοσοκομείου ΑΤΤΙΚΟΝ στο emea.gr, 25/7/22 και τον Σωτήρη Μπότσαρη

Μιχάλης Ρίζος: «Τριτοκοσμικές συνθήκες στο ΑΤΤΙΚΟΝ, χιλιάδες στις λίστες αναμονής για χειρουργεία, ράντζα παντού»

Την ανεξέλεγκτη κατάσταση που επικρατεί σε ένα από τα μεγαλύτερα Νοσοκομεία της Ελλάδας περιγράφει σε αποκλειστική του συνέντευξη στο emea.gr ο πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στο «ΑΤΤΙΚΟΝ» Νοσοκομείο.

Ο κ. Ρίζος, τόνισε ότι το «ΑΤΤΙΚΟΝ» νοσοκομείο ειδικά, και το ΕΣΥ γενικότερα, είναι σε καθεστώς «μόνιμης πίεσης» εδώ και πολλά χρόνια, υπογραμμίζοντας ότι, ο κορωνοϊός απλά συμβάλλει στη δημιουργία ανεξέλεγκτης κατάστασης σε ένα σύστημα και ένα νοσοκομείο, που έτσι κι αλλιώς λειτουργούσαν «στα όρια».

Η κατάσταση που περιγράφει ο πρόεδρος των εργαζομένων στο «ΑΤΤΙΚΟΝ» είναι απλά τραγική.

«Τα ράντζα πλημμυρίζουν τους διαδρόμους, οι ασθενείς στις λίστες χειρουργικής αναμονής είναι χιλιάδες, η χειρουργική αντιμετώπιση καθυστερεί ή υπολείπεται λόγω έλλειψης αιθουσών και ανθρώπινου δυναμικού, οι εφημερίες πραγματοποιούνται σε τριτοκοσμικές συνθήκες», σημείωσε χαρακτηριστικά ο κ. Ρίζος.

Παράλληλα, ο Παθολόγος – Εντατικολόγος και πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στο «ΑΤΤΙΚΟΝ» Νοσοκομείο, πρόσθεσε ότι «είναι απόλυτο ψέμα η κυβερνητική εκτίμηση (αλλά και η τοποθέτηση επιστημόνων της επιτροπής ειδικών του υπουργείου) ότι «το ΕΣΥ δεν πιέζεται».

Ποια είναι η κατάσταση που επικρατεί στο νοσοκομείο «Αττικόν», ειδικά αυτό το χρονικό διάστημα που υπάρχει έξαρση του κορωνοϊού, καθώς ακούγεται ότι αναβάλλονται ακόμη και τακτικά χειρουργεία;

Μιχάλης Ρίζος: Το «ΑΤΤΙΚΟΝ» νοσοκομείο ειδικά, και το ΕΣΥ γενικότερα, είναι σε καθεστώς «μόνιμης πίεσης» εδώ και πολλά χρόνια. Ο κορωνοϊός απλά συμβάλει στη δημιουργία ανεξέλεγκτης κατάστασης σε ένα σύστημα και ένα νοσοκομείο που έτσι κι αλλιώς λειτουργούσαν «στα όρια». Τα ράντζα πλημμυρίζουν τους διαδρόμους, οι ασθενείς στις λίστες χειρουργικής αναμονής είναι χιλιάδες, η χειρουργική αντιμετώπιση καθυστερεί ή υπολείπεται λόγω έλλειψης αιθουσών και ανθρώπινου δυναμικού, οι εφημερίες πραγματοποιούνται σε τριτοκοσμικές συνθήκες.

Είναι απόλυτο ψέμα η κυβερνητική εκτίμηση (αλλά και η τοποθέτηση επιστημόνων της επιτροπής ειδικών του υπουργείου) ότι «το ΕΣΥ δεν πιέζεται». Το ΕΣΥ πιέζεται διπλά, και από τον κορωνοϊό και από τη λοιπή νοσηρότητα που έχει εκτιναχτεί.

Ποιες είναι οι αιτίες που οδήγησαν σε αυτή την κατάσταση το νοσοκομείο και το ΕΣΥ;

Μιχάλης Ρίζος: Έχουν συντελέσει αρκετοί παράγοντες με κύριους:

–τη διαρκή μείωση των δημόσιων δαπανών για την υγεία στο πλαίσιο της δημοσιονομικής ασφυξίας από την πολιτική των μνημονίων και της ΕΕ που υιοθέτησαν λιγότερο ή περισσότερο όλα τα κυβερνητικά σχήματα της τελευταίας 12ετίας

–τις ελλείψεις υγειονομικού προσωπικού και γιατρών και τη μερική αντικατάσταση τους από συμβασιούχους μιας χρήσης, υπό διαρκή ομηρία και ανασφάλεια για την ανανέωση ή όχι της σύμβασης τους

–την παραχώρηση κρίσιμων τομέων της δημόσιας υγείας σε εργολάβους, εταιρείες και ιδρύματα δωρητών, ιδιώτες παρόχους και προμηθευτές, που βάζουν το ιδιωτικό συμφέρον πάνω από το δημόσιο και καταργούν στην πράξη τη δυνατότητα χάραξης υγειονομικής πολιτικής με ενιαία κριτήρια και προσαρμοσμένη στις λαϊκές ανάγκες

–τη μετατροπή των νοσοκομείων σε αυτόνομες οικονομικές μονάδες, με ανταποδοτική λογική και προσπορισμό εσόδων από «ιδίους πόρους» και ιδιωτικό έργο (απογευματινά ιατρεία, και τώρα χειρουργεία, επί πληρωμή, αξιοποίηση δωρεών, εργολαβίες, κλειστά ενοποιημένα νοσήλεια κλπ) που οξύνουν την ανισομετρία από νοσοκομείο σε νοσοκομείο, από το κέντρο στην περιφέρεια, από την πρωτοβάθμια στη νοσοκομειακή περίθαλψη και δυναμιτίζουν την ενοποίηση του συστήματος και τον ενιαίο σχεδιασμό

Η πανδημία όξυνε και επιτάχυνε όλες τις προηγούμενες αντινομίες. Απέδειξε τη γύμνια του

συστήματος σε καταστάσεις αυξημένων απαιτήσεων. Την έλλειψη κλινών, νοσοκομείων, ΜΕΘ. Την έλλειψη προσωπικού, ιδιαίτερα του εξειδικευμένου. Την προκλητική προστασία του ιδιωτικού τομέα και την αποκλειστική επιβάρυνση του ΕΣΥ. Τη συνέχιση της μειωμένης χρηματοδότησης, παρά την θηριώδη είσπραξη φόρων και των γενικότερων θυσιών του πολίτη, προς όφελος των πολεμικών δαπανών, των ιδιωτικών κερδών και των απαιτήσεων του ληστρικού χρέους.

Έχετε κάποια ειδική οδηγία από το υπουργείο Υγείας για την αντιμετώπιση της νέας έξαρσης του κορωνοϊού;

Μιχάλης Ρίζος: Ναι. Ότι «δεν τρέχει και τίποτα, το ΕΣΥ δεν πιέζεται, συνεχίζουμε την ίδια πορεία». Δεν ακούνε την κραυγή αγωνίας των νοσοκομειακών, δεν ακούν τα αιτήματα και τις προτάσεις μας. Επιμένουν δογματικά στην πολιτική διάλυσης του ΕΣΥ και παράλληλης ιδιωτικοποίησης του. Στην ουσία θέλουν ένα σύστημα και ένα νοσοκομείο απόλυτα διαφοροποιημένο ταξικά. Με ζώνες νοσηλείας Α, Β, Γ κλάσης, με ασφαλιστικά πακέτα, με κατηγοριοποιημένα νοσήλια (παίρνεις ότι πληρώνεις), με λίγα νοσοκομεία “κέντρα αριστείας” και πολλά αποψιλωμένα (λίγο καλύτερα από Κέντρα Υγείας), με πτέρυγες ράντζων και πτέρυγες λουξ, και πάει λέγοντας.

Σε εφημερίες οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο αναγκάζονται να φιλοξενούν ασθενείς σε ράντζα;

Μιχάλης Ρίζος: Να στοιβάζουν, όχι να φιλοξενούν. Σε συνθήκες επικίνδυνης και «δήθεν» νοσηλείας. Πάνω από 100 ράντζα μετά τη γενική εφημερία, 70 με 80 τις μέρες που ακολουθούν, αυτή είναι η μόνιμη εικόνα του ΑΤΤΙΚΟΥ. Ένα δεύτερο νοσοκομείο μέσα στο υπάρχον. Συνθήκες αθλιότητας.

Τώρα τελευταία έχουν βρει και ένα άλλο κόλπο. Για να μην φαίνονται οι ασθενείς στο διάδρομο, θάλαμοι τρίκλινοι ή τετράκλινοι μετατρέπονται σε εξάκλινους. Πως χωράς τώρα εκεί για να εξετάσεις άρρωστο, να του χορηγήσεις φάρμακα, να κάνεις επεμβατικές πράξεις, μόνο ένας ταχυδακτυλουργός μπορεί να το απαντήσει.

Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι γι’ αυτές τις συνθήκες δεν διαμαρτύρονται και δεν βάζουν «βέτο» οι επιστημονικά υπεύθυνοι διευθυντές κλινικών και οι διοικητικοί υπεύθυνοι. Για το ότι σε μια πτέρυγα πχ 40 κλινών στοιβάζονται μόνιμα 50 και 60, σε φορεία και ράντζα στους διαδρόμους. Φανταστείτε έναν πλοίαρχο που σε ένα καράβι μέγιστης χωρητικότητας 500 ανθρώπων φορτώνει μόνιμα 600 και 700. Δεν θα βουλιάξει; Ή έναν πιλότο που πετάει με

υπεράριθμο φορτίο επιβατών. Δεν θα πέσει; Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη για ότι συμβεί; Εδώ το νοσοκομείο και το ΕΣΥ βουλιάζουν και οι «ηγέτες» παρατηρούν στωικά λέγοντας “τι με νοιάζει εμένα, ας νοιαστεί ο Θεός”.

Μόνο το μαχόμενο υγειονομικό κίνημα, τα σωματεία το κατώτερο ιατρικό, νοσηλευτικό και λοιπό προσωπικό διαμαρτύρονται και αγωνίζονται. «Έκαστος εφ’ ω ετάχθη».

Διαχρονικό πρόβλημα στα δημόσια νοσοκομεία αποτελεί η έλλειψη προσωπικού. Πού κυμαίνονται οι ελλείψεις σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό στο «ΑΤΤΙΚΟΝ»;

Μιχάλης Ρίζος: Τουλάχιστον 400 είναι οι κενές οργανικές θέσεις. Να σημειωθεί ότι περίπου το 30% του προσωπικού είναι πλέον συμβασιούχοι κάθε είδους, που δεν γνωρίζουν αν θα είναι στη δουλειά μετά τη λήξη της σύμβασης τους, στο τέλος του έτους.

Οι αρμόδιοι της κυβέρνησης επισημαίνουν ότι έχουν γίνει προσλήψεις χιλιάδων ιατρών και νοσηλευτών τα τελευταία 2-3 χρόνια. Δεν έχουν καλυφθεί κάποια «κενά»;

Έχουν ανακοινωθεί 9 φορές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού γιατρών και νοσηλευτών. Παραμένουν στο επικοινωνιακό επίπεδο και την εικονική πραγματικότητα. Οι μόνες προσλήψεις αφορούν όπως είπα συμβασιούχους και αυτές με το σταγονόμετρο. Σε καμιά περίπτωση δεν καλύπτουν τις ανάγκες.

Υπάρχουν ελλείψεις σε φάρμακα και ιατρικό εξοπλισμό στο νοσοκομείο;

Μιχάλης Ρίζος: Ναι.

Το «ΑΤΤΙΚΟΝ» είναι ένα από τα μεγαλύτερα δημόσια νοσοκομεία της χώρας μας. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζετε τα έχετε επισημάνει στο υπουργείο Υγείας προκειμένου να βρεθούν λύσεις και αν ναι, τι σας έχουν απαντήσει;

Μιχάλης Ρίζος: Δεν νομίζω να έχει διάθεση να συζητήσει μαζί μας. Τι να πει άλλωστε; Αυτό το Υπουργείο ποτέ δεν μας έχει συναντήσει θεσμικά ως σωματείο ΑΤΤΙΚΟΥ ούτε επί σύνθεσης κ.κ. Πλεύρη-Γκάγκα ούτε επί κ. Κικίλια, παρότι το έχουμε αιτηθεί. Αυτή η πολιτική ή ανατρέπεται ή συνεχίζει διαρκώς τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις της και τη ναρκοθέτηση της δημόσιας υγείας. Και δεν αφορά μόνο μια κυβέρνηση. Έχει από πίσω της ισχυρά συμφέροντα και βαθύτερες ρίζες. Γι’ αυτό και η απάντηση του υγειονομικού κινήματος, μαζί με τους εργαζόμενους των άλλων κλάδων, πρέπει να είναι ανεξάρτητη,

αποφασιστική και ριζοσπαστική, χωρίς μισόλογα και εναπόθεση των λύσεων σε «σωτήρες». Όταν μιλάς και καταγγέλλεις σε «ώτα μη ακουόντων», τότε η δυναμική ρήξη και ο αποφασιστικός αγώνας γίνονται μονόδρομος

Πηγή: **emea.gr**